

lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 81/2009 av den 14 januari 2009, är tillämpliga även på tredjelandsmedborgare som är skyldiga att inneha visering och som på nytt — via Schengenrådets yttre gränser — vill resa in i den medlemsstat som har utfärdat ett tillfälligt uppehållstillstånd, utan att därvid resa in i någon annan medlemsstat.

2. Artikel 5.4 a i förordning nr 562/2006, i dess lydelse enligt förordning nr 81/2009, ska tolkas så, att en medlemsstat som för en tredjelandsmedborgare utfärdar en visering för förnyad inresa i den mening som avses i den ovannämnda bestämmelsen inte får begränsa inresa till Schengenområdet till endast gränsövergångar till denna medlemsstat.
3. Rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar medför inte att övergångsbestämmelser måste föreskrivas för de tredjelandsmedborgare som lämnat en medlemsstat, trots att de endast innehar ett tillfälligt uppehållstillstånd som utfärdats i avvaktan på prövningen av en första ansökan om uppehållstillstånd eller en ansökan om asyl, och som önskar resa dit på nytt efter det att förordning nr 562/2006, i dess lydelse enligt förordning nr 81/2009, trätt i kraft.

(¹) EUT C 72, 5.3.2011.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 12 juni 2012 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof — Tyskland) — Waldemar Hudzinski mot Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak mot Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10)

(Förenade målen C-611/10 och C-612/10) (¹)

(Social trygghet för migrerande arbetstagare — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artiklarna 14 1 a och 14a 1 a — Artiklarna 45 FEUF och 48 FEUF — Tillfälligt arbete i en annan medlemsstat än den på vars territorium den anställde normalt arbetar — Familjeförmåner — Tillämplig lagstiftning — Möjlighet för medlemsstaten där arbetstagaren tillfälligt arbetar att bevilja barnförmåner, trots att denna inte är den behöriga staten — Tillämpning av en regel om förbud mot sammanläggning i nationell rätt som medför att denna förmån inte beviljas om en jämförbar förmån uppbärs i en annan stat)

(2012/C 227/05)

Rättegångspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Waldemar Hudzinski (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak (C-612/10)

Motpart: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesfinanzhof — Tolkning av artikel 14a.1 a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda och deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57) — Fastställande av tillämplig rätt — Rätt för en migrerande arbetstagare att i den medlemsstat i vilken han är verksam erhålla familjeförmåner för sina barn som bor i ursprungsmedlemsstaten — Situationen för en person som i sin ursprungsmedlemsstat bedriver en icke avlönad verksamhet och som under fyra månader har ett avlönat arbete i en annan medlemsstat

Domslut

1. Artiklarna 14 1 a och 14a 1 a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 647/2005 av den 13 april 2005, ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot att en medlemsstat, som inte i enlighet med dessa bestämmelser utpekats som den behöriga staten, beviljar barnförmåner i enlighet med sin interna rätt till en migrerande arbetstagare som tillfälligt arbetar inom dess territorium, under omständigheter av det slag som är i fråga i målen vid den nationella domstolen, däri inbegripet att det konstateras att den berörde arbetstagaren inte har lidit någon rättsförlust på grund av att denne utnyttjat sin rätt till fri rörlighet, eftersom denne bevarat sin rätt till familjeförmåner av samma typ i den behöriga medlemsstaten, och varken arbetstagaren eller hans barn, för vilka förmånen begärs, stadigvarande vistas i den medlemsstat där arbetstagaren tillfälligt arbetade.
2. EUF-fördragets regler om arbetstagarnas fria rörlighet ska tolkas så, att de utgör hinder mot att, i en situation av det slag som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, tillämpa en regel i nationell rätt av det slag som framgår av 65 § i lagen om inkomstskatt (Einkommensteuergesetz), i den utsträckning som den inte medför att förmånens storlek sätts ned med det belopp som uppbärs för en jämförbar förmån i en annan stat, utan medför att denna förmån inte kan beviljas över huvud taget.

(¹) EUT C 103, 2.4.2011.